

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תה"ס 44108-04-17 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה חגית מטלין

תובעת

****

באמצעות ב"כ עו"ד ארז כהן

נגד

נתבע

****

באמצעות ב"כ עו"ד ענבר לב

פסק דין

1. בפני תביעה בה עותרת התובעת לאכיפת רישום זכויותיה במחצית הפיצויים של הנתבע במקום עבודתו המוחזקים אצל **** (להלן: "הנתבעות 2-3"), ואצל קרן מבטחים הוותיקה - **** (להלן: "נתבעת 4") (ראה: סעיף 19 לתביעה בתה"ס 44108-04-17).
(הנתבעות 2-4 נותרו נתבעות פורמאליות בלבד בתיק).

רקע עובדתי:

- הצדדים נישאו זה לזה כדמו"י ביום **** והתגרשו זמ"ז בחודש *** (ראה: עמ' 14 לפרוטוקול הדיון מיום 19.7.21, שורה 13) (להלן: "מועד הקרע").
- לצדדים שני ילדים - כיום בגירים.
- התובעת עבדה **** 11 שנים - החל משנת *** ועד שנת *** (התפטר מעבודתה). הנתבע עבד **** החל משנת *** ופרש לגמלאות **** ביום ***.
- הצדדים חתמו על הסכם גירושין ביום *** אשר אושר וקיבל תוקף של פסק דין באותו יום (להלן: "ההסכם או הסכם הגירושין" או "פסק הדין") (ראה: נספח א לכתב התביעה).
- בסעיף 7 להסכם, פורטו הזכויות הסוציאליות של הצדדים ונקבע כי כל אחד מהצדדים נשאר עם הזכויות ממקום עבודתו ולצד השני לא יהיה כל חלק בזכויות אלו, זאת למעט הפיצויים של הנתבע, אשר הוסכם כי באם בעתיד יקבל הנתבע פיצויים ממקום עבודתו התובעת תהא זכאית למחציתם (ראה: סעיף 7(ג) להסכם).

השאלה שבמחלוקת:

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תה"ס 17-04-44108 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני:

7. המחלוקת בתיק זה נוגעת לגובה סכום זכויותה של התובעת לפיצויים, והינה סביב פרשנות סעי' 7(ג) להסכם הגירושין, וזו לשונו:
"למרות האמור לעיל מוסכם בזאת כי באם בעתיד יקבל הבעל פיצויים ממקום עבודתו האשה זכאית למחצית הפיצויים (של) הבעל" (להלן: "סעיף 7 (ג) להסכם").
 (ב"כ הצדדים הגיעו להסכמה לגבי המילה אשר הייתה חסרה בסעיף 7 (ג) להסכם הגירושין ולפיה לאחר המילה "הפיצויים" תבוא המילה "של" (ראה: עמ' 11 לפרוטוקול הדיון מיום 19.7.21, שורה 29).

8. הצדדים הגיעו להסכמה דיונית לעניין המחלוקת האמיתית ביניהם, עוד בהליך קודם שהתנהל בתמ"ש 15-05-13644, כדלקמן:
"מחד, התובעת סבורה כי גובה הפיצויים להם היא זכאית הוא בסך השווה למחצית מזכויותו של הנתבע למלוא פיצוייו במועד פרישתו כפי שנצברו לו עד מועד פרישתו, ואילו הנתבע סבור כי זכויותה של התובעת מסתיימת במחצית הצבירה עד למועד הגירושין...."
 (ראה: עמ' 2 לפרוטוקול הדיון מיום 30.12.15, שורות 20-23, בתמ"ש 15-05-13644).

שאלה זו שבמחלוקת בין הצדדים היא שתידון במסגרת פסק דין זה, במסגרתה אף תידון השאלה מהו השכר הקובע לצורך החישוב בתקופה שתיקבע.

הליכים שקדמו לתביעה דנן:

9. תחילתם של ההליכים בין הצדדים ביום ***, אז הגישה התובעת כתב תביעה כנגד הנתבע וכנגד "עמיתים קרנות הפנסיה הוותיקות" (להלן: "עמיתים קרנות פנסיה") לפי סעי' 3 לחוק לחלוקת חיסכון פנסיוני בין בני זוג שנפרדו, התשע"ד – 2014.
 במסגרת התביעה עתרה התובעת להורות לעמיתים קרנות פנסיה לרשום ברישומיה את פרטי פסק הדין וזאת על מנת שהתובעת תקבל ישירות ממנה את כספי הפיצויים (תמ"ש 15-05-13644).

ביום *** נמחקה "עמיתים קרנות פנסיה" מכתב התביעה לאחר שהתובעת הסכימה למחיקתה היות ואינה צד לסכסוך.

10. בדיון מיום *** הגיעו הצדדים להסכמות, ביניהן ההסכמה הדיונית כמפורט ברישא לסעיף 8 דלעיל, וכן כי ככל שתסבור התובעת כי היא רוצה להגיש תביעה, תוכל לעשות כן תוך שנה, ובמהלך שנה זו מתחייב הנתבע שלא לפדות את הפיצויים.
 באותו יום ניתן תוקף של החלטה להסכמות לעיל.

11. בחודש *** הגישה התובעת בקשה ליישוב סכסוך (16-12-55016).

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תה"ס 17-04-44108 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני:

ביום *** הודיעה התובעת לביהמ"ש על כישלון הליך ישוב סכסוך ובקשה להתיר הגשת תובענה.
ביום *** הוגשה התביעה, נשוא דיונינו.

טענות התובעת:

12. לטענת התובעת סעי' 7 (ג) להסכם הגירושין הינו חלק ממערכת איזון משאבים שנערכה בין הצדדים וסוכמה בהסכם הגירושין. במעמד הגירושין, בשנת ***, שילמה התובעת לנתבע סך של 60,000 דולר בגין מחצית שווי השוק של דירתם, זאת מבלי לקזז את כספי הפנסיה והפיצויים שהשקיעה בדירה והיו שייכים לה בלבד במועד התפטרותה בשנת *** מעבודה.

13. עוד טוענת התובעת, כי על פי סעי' 7 (א) להסכם הגירושין וויתרה על חלקה בזכויות הפנסיה שצבר הנתבע בתקופת נישואיהם, זכויות ששווין היה גבוה משמעותית מזכויות הפנסיה שצברה, שכן משכורתו החודשית של הנתבע הייתה גבוהה בהרבה מזו שלה, מדובר לטענתה בויתור המסתכם במאות אלפי שקלים במונחי היום.
בנוסף, לטענתה ויתרה בהתאם לאותו סעיף בהסכם גם על חלקה בקרן ההשתלמות של הנתבע, בעוד שלה לא הייתה מעולם קרן השתלמות, ומדובר בויתור המסתכם בעשרות אלפי שקלים במונחי היום.

14. בסיכומיה טענה התובעת, כי העבירה את כספי הפנסיה והפיצויים שצברה במשך 7 שנים לפני הנישואין, והן את אלו שנצברו לה במהלך 4 שנות הנישואין לרכוש המשותף, לדירה אשר רכשו הצדדים יחד. עוד טענה כי כיום, אחרי עשרות שנים, איבדה את זכויותיה עבור אותן 11 שנים ששוות עשרות אלפי שקלים. לכן לטענתה, הסכים הנתבע במועד חתימת ההסכם על פיצוי עתידי שיינתן לה לאחר 28 שנים (ראה: עמ' 20 לפרוטוקול הדיון מיום 19.7.21, שורות 26-33).

15. במהלך המו"מ שהתנהל בין הצדדים ביקש הנתבע מהתובעת, כך לגרסתה, כי תוותר על זכויות הפנסיה שלו ועל קרן ההשתלמות שלו, ולא תבקש לקזז את השקעתה בדירתם המשותפת זאת היות והוא זקוק לכספים נזילים ואינו מעוניין לפגוע בזכויות הפנסיה שלו. בתמורה לכך לטענתה, הוא מוכן לפצות אותה בהגדלת חלקה בפיצוי, באופן שתהא זכאית למחצית מכל הפיצויים שיקבל בעתיד ממקום עבודתו.
לא מדובר על מחצית הפיצויים שנצברו לזכותו בתקופת נישואיו לתובעת, שכן מחצית זו הייתה שייכת ממילא לתובעת על פי דין, אלא מחצית מכל הפיצויים שיקבל בעתיד ממקום עבודתו, ולא דווקא ****, בה עבד באותה עת. זו הסיבה שבהסכם הגירושין נכתב פיצויים ממקום עבודתו, ולא פיצויים ****.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תה"ס 17-04-44108 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

לטענתה, הסכימה להיעתר לבקשת הנתבע, בהסתמכה על כספים אלו שיגיעו אליה בערוב ימיה העשויים לפצותה על הפגיעה בזכויות הפנסיה שפדתה עם התפטרותה *** מחד גיסא. מאידך גיסא, לא ראתה צורך בהערמת מכשולים על המשך חייו של הנתבע. בכך השיג הנתבע דחייה של שלושים שנים בתשלום התמורה לתובעת כנגד וויתוריה, וכיום הוא מתכחש לכך.

16. עוד טוענת התובעת, כי שני הצדדים היו מיוצגים על ידי עורכי דין, והיה ידוע ההבדל בין פיצויים מתוחמים ומסויגים בזמן, המתייחסים לתקופת הנישואים בלבד, לבין פיצויים ללא סיווג או תיחום. המדובר בפיצויים באופן כללי, שאינם מוגבלים לתקופת זמן מסוימת. אילו הכוונה הייתה לתקופת הנישואים בלבד הייתה נכתבת ההגבלה במפורש, בעוד שסעי' 7(ג) להסכם נעדר מקום עבודה ספציפי, ללא הגבלת סכום, לא מבחינת המועדים ולא מבחינת שם המעביד.

17. בסיכומיה חזרה התובעת על עתירתה בתביעה וביקשה לאכוף את ההסכם ולפסוק שהתובעת תירשם כבעלת מחצית הזכויות שנצברו לנתבע בכספי הפיצויים מיום נישואיהם עד למועד פרישתו (ראה: עמ' 21 לפרוטוקול הדיון מיום 19.7.21, שורות 35-36).

טענות הנתבע:

18. לטענת הנתבע התובעת זכאית למחצית הפיצויים נכון למועד גירושיהם בלבד.

19. עוד טוען הנתבע, כי במועד פרישתו מהעבודה בא בדברים עם התובעת וביקש לשלם לה את חלקה במחצית כספי הפיצויים שנצברו עד למועד הקרע - ***.

היתרה של כספי הפיצויים בחשבונו ביום *** הינה 14,011,85 ₪. מתוכם חלקה של התובעת עומד על מחצית, קרי, על סך כ- 7,000 ₪.

(הנתבע נסמך על מסמך שקיבל לבקשתו *** מיום *** , שכותרתו: "יתרת הפיצויים ליום ***", בחתימת רו"ח, הגב' ****, סגנית חשב הקופה (צורף כנספח ג לכתב ההגנה)).

20. לטענתו, פרשנות מילולית של סעיף 7(ג) להסכם מלמדת, כי הסעיף מתייחס לאפשרות שהנתבע יקבל פיצויים בעתיד. או אז כך נקבע בסעיף, תהא התובעת זכאית למחציתם. סעיף 7(ג) להסכם לטענת הנתבע, אינו קובע כי התובעת תהא זכאית לפיצויים שיצברו ממועד נישואי הצדדים ועד ליציאת הנתבע לפנסיה.

אילו סעיף 7(ג) להסכם היה קובע הוראה כה חריגה, לפיה גרושה תהא זכאית לזכויות שיוסיפו ויצברו עשרות שנים לאחר הגירושין, היה הדבר נכתב במפורש לטענתו. הוראה כזו לא נכתבה ולו ברמז.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תה"ס 17-04-44108 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני:

בסיכומיו טען הנתבע, כי לו הייתה כוונת התובעת להכיל הוראה הסוטה מחוק יחסי ממון באופן מובהק, היה עליה לכתוב אותה במפורש. במקום שלא נכתבה הוראה מפורשת המנוגדת בתכלית לחוק יחסי ממון, לא ניתן לקבל פרשנות כה מרחיקת לכת כפי שמבקשת התובעת (ראה: עמ' 22 לפרוטוקול הדיון מיום 19.7.21, שורות 25-28).

21. עוד טען הנתבע, כי במועד הגירושין היה ב** שנים ונותרו לו עוד כ- 30 שנות עבודה. בנסיבות אלו, אין זה סביר ולא הגיוני כי היה מתחייב לחלוק עם גרושתו בפיצויים שיצברו לו במהלך 30 השנים שלאחר גירושיהם, העולות פי כמה וכמה על שנות נישואיהם. על טענה זו חזר הנתבע אף בסיכומיו (ראה: בעמ' 23 לפרוטוקול הדיון מיום 19.7.21, שורות 31-35).

22. לטענת הנתבע, התובעת עבדה 11 שנים ***, כך שלא הייתה זכאית ל"מאות אלפי שקלים" כפיצויים וזכויות פנסיה כפי שטוענת. אף מאחר והתפטרה מעבודתה בשנת *** לא הייתה זכאית כלל לפיצויי פיטורין, ולכל היותר קיבלה כמה עשרות אלפי שקלים ולא מאות אלפי שקלים כפי שטוענת. עוד טוען הנתבע, כי כל הוצאות משק הבית המשותף והלוואת המשכנתא שולמו מתוך חשבון הבנק של הנתבע בלבד, והכנסת התובעת נותרה לצרכיה האישיים.

23. הנתבע דוחה טענות התובעת לפיהן מבקשת היא מחצית מכספי הפיצויים לאור השקעתה ברכישת הדירה, כספים שהיו שייכים רק לה ולא קוזזו על ידה במועד מכירת הדירה. לטענת הנתבע הוא קיבל רק 60,000 דולר, ומתוכם שילם סכום של 12,000 דולר לכיסוי הלוואת המשכנתא, כך שקיבל לטענתו סכום של 48,000 דולר בלבד. גם תכולת הדירה נותרה בבעלות התובעת, והנתבע יצא מהדירה רק עם חפציו האישיים.

24. לטענת הנתבע, התובעת לא וויתרה על כספי הפנסיה שנצברו 7 שנים לפני נישואיהם, בתמורה לויתור הנתבע על פיצויים. שכן, ה"וויתור" של התובעת ארע 13 שנים לפני גירושי הצדדים, עת הצדדים סברו כי יחיו יחד עד 120 שנה.

לא ניתן לטענת הנתבע, להעמיד על כף המאזניים את כספי הפנסיה של התובעת, שנצברו במשך 7 שנים, אל מול כספי הפיצויים של הנתבע, שנצברו במשך 40 שנה. מדובר בהשוואה לא הגיונית שמתעלמת ממשתנים כמו מכירת חלקו של הנתבע בדירה לתובעת בסכום נמוך משמעותית ממחיר השוק, וויתורו על תכולת הבית לטובת התובעת.

25. בסיכומים טענה ב"כ הנתבע, כי יש לחלק בין הצדדים חצי וחצי כל מה שנצבר ממועד הנישואין ועד יום הגירושין. וכי הנתבע לא נתן במועד הגירושין את המחצית שנצברה

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תה"ס 17-04-44108 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני:

באותו מועד כיוון שהזכות שלו לפיצויים עדיין לא נוצרה, הזכות נוצרה בפרישתו של הנתבע *** , רק אז יכול היה לתת מחצית ממה שיש לו.

עוד טענה ב"כ הנתבע בסיכומים, כי במועד בו נכתב הסכם הגירושין בין הצדדים, אף אחד מעורכי הדין לא בדק מה שווי הזכות של התובעת באותה עת. דווקא מכך מבינים שהנתבע התכוון לתת לתובעת את הפיצויים רק כשיצא לפנסיה.

(ראה: עמ' 23 לפרוטוקול הדיון מיום 19.7.21, שורות 2-7, עמ' 24, שורות 9-10).

26. לסיכום עתרה ב"כ הנתבע בסיכומים לפסוק, כי הוראת סעיף 7 (ג) להסכם קובעת שהתובעת זכאית אך למחצית מרכיב הפיצויים שנצברו לנתבע בין מועד הנישואין למועד הגירושין באופן שבו התקופה הזו תירשם אצל המחזיקה. במידה ויתברר שהנתבע משך את כל הכספים שבקופה, הנתבע ישיב את הסכום לו זכאית התובעת (ראה: עמ' 24 לפרוטוקול הדיון מיום 19.7.21, שורות 20-24).

דיון:

27. קודם שאדון לגופן של טענות מצאתי להתייחס לטענה מקדמית שהעלה הנתבע בכתב ההגנה ולפיה התובעת חרגה בחצי שנה מהמועד שהוקצב לה להגיש את התביעה, ואין כל הצדקה לחריגה בהיקף זה, ולענייני הדין אותו עבר הנתבע על ידה.

28. דין הטענה להידחות, ואנמק.

הצדדים הגיעו להסכמות ביום *** (ראה: עמ' 2 לפרוטוקול הדיון מיום 30.12.15, שורות 20-23 בתמ"ש 15-05-13644). במסגרת ההסכמות נקבע בין השאר כי לתובעת תישמר הזכות להגיש תביעה מתאימה בתוך שנה מיום **** ובהתאמה התחייב הנתבע, שבמהלך השנה לא יפדה את כספי הפיצויים.

התובעת הגישה בקשה לשוב סכסוך ביום **** (טרם הגשת תביעה וזאת בהתאם לתקנות). גם אם המדובר בארבעה ימים בלבד לפני תום תקופת השנה, הרי שבמועד זה הביעה דעתה על רצונה להגיש תביעה, במידה והליך הי"ס אותו מחויבת להגיש לא יצלח.

יחד עם הגשת הבקשה ליי"ס הגישה התובעת באותו יום – *** , בקשה לקיצור או להארכה של תקופת עיכוב ההליכים (טופס 7) ובה ציינה כי ההליך אינו מתאים ליישוב סכסוך והגישה אף עותק מכתב התביעה אשר ברצונה להגיש.

ביום *** הגיש הנתבע תגובתו לבקשה ולפיה תביעה כספית זו הנובעת מנישואי הצדדים נכנסת להגדרת "תובענה בעניין של סכסוך משפחתי" ע"פ סעי' 2(2) לחוק הגישור.

על כן ביקש הנתבע לדחות את בקשת התובעת באשר היא עומדת בסתירה להוראות חוק הגישור, וביקש כי התובעת תגיש בקשה ליישוב סכסוך, כהוראות החוק.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תה"ס 17-04-44108 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

בהחלטה מיום **** נקבע כי לא ניתן נימוק המצדיק העתירות לבקשת התובעת לפתרה מהליך י"ס בהתאם לחוק הסדר התדיינויות.
ביום *** הודיעה התובעת לביהמ"ש כי הצדדים לא הגיעו להסכמות במסגרת הליך ישוב סכסוך. בהחלטה מאותו יום הורה בית המשפט על סגירת התיק וכעבור שלושה ימים הגישה התובעת כתב התביעה דן.

29. מהאמור לעיל עולה, כי חרף רצונה של התובעת להגיש התביעה ביום ****, התנגד הנתבע לבקשתה זו ועמד על הצורך בהליך ישוב סכסוך.
בהתאם לחוק הסדר התדיינויות לא ניתן היה להגיש תביעה קודם ליום ***, ואילו התובעת הגישה התביעה כעבור חודשיים ימים ביום ***.
אין מדובר בהגשת תביעה באיחור של חצי שנה אלא בחודשיים ימים בהם ניהלו הצדדים הליך ישוב סכסוך כשפגישת המהו"ת האחרונה התקיימה ביום ***.
ביום *** הוגשה לביהמ"ש הודעה מטעם יחידת הסיוע לפיה הצדדים לא הגישו הודעה על טופס 3.

ביום *** הודיעה התובעת כי ההליך כשל, וכעבור שלושה ימים הגישה התביעה דן.
טוב הייתה עושה התובעת אם הייתה מגישה תביעתה לאחר 60 ימים ממועד פתיחת הליך ישוב סכסוך בהתאם לתקנות. אך לא מצאתי בהגשתה כעבור חודשיים ימים גרימת עינוי דין לנתבע כפי שטוען, מה גם שרק ביום *** פרש לגמלאות וביום *** הוגשה הבקשה ל"י.ס. לאור כל האמור, טענה זו של הנתבע נדחת.

פרשנות הסכם גירושין

30. התביעה בעניינינו עוסקת בפרשנות סעיף 7 (ג) להסכם הגירושין מיום ***. כאשר בין הצדדים קיימת כאמור מחלוקת לגבי אופן פרשנות סעיף זה בהסכם.
בהתאם לדין במועד עריכת ההסכם, סעי' 25 לחוק החוזים (חלק כללי) התשל"ג-1973, קבע: "חובה יפורש לפי אומד דעתם של הצדדים, כפי שהיא משתמעת מתוך החוזה, ובמידה שאינה משתמעת ממנו- מתוך הנסיבות".

"פרשנות החוזה מתחילה איפוא בלשון הכתובה. "אין חולק שהלשון מהווה נקודת מוצא לכל הליך פרשני, ובין היתר נפסק כי כל זמן שלשון החוזה ברורה וחד משמעית וזו מלמדת באופן מפורש מהו אומד דעתם הסובייקטיבי של הצדדים, הבכורה בהליך הפרשני תינתן לה..." במקרים בהם לשון החוזה אינה חד-משמעית יש להתחקות אחר אומד דעתם של הצדדים על רקע כלל הוראות החוזה ובאמצעות בחינת הנסיבות החיצוניות לו".
(ראה: עמש (ב"ש) 56658-09-19 ש.ב.ה נ' א.ח - מאגר נבו 01.03.2020).

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תה"ס 17-04-44108 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני:

31. בסיכומיו מפנה הנתבע למספר פסקי דין העוסקים בפרשנות הסכם שותק ביניהם תה"ס 589-07-20 א.ס. נ' א.ס.

לטענתו, יש לפרש את השתיקה בהסכם ואת חוסר הבהירות בהתאם לחוק על מנת למנוע ניגודים. עוד טען הנתבע בסיכומיו, כי אין לקבל את ניסיונות התובעת לייצר נסיבות חיצוניות שכן אין בהן כדי לשנות מפרשנות ההסכם ככתבו וכלשונו (ראה: עמ' 22 לפרוטוקול הדיון מיום 19.7.21, שורות 22-23, עמ' 25 שורות 7-10). לא מצאתי כי יש בפסק דין זה אליו הפנה הנתבע כדי לתמוך בטענתו, ואנמק.

32. בתה"ס 589-07-20 שלעיל, היה מדובר בבני זוג אשר הסכימו בהסכם גירושין בשנת *** כי האישה והילדים ימשיכו להתגורר בדירת הבעל למשך 36 חודשים ממועד הפירוד. בפועל, המשיכו הצדדים להתגורר יחד לאחר מועד הפירוד במשך כ-36 חודשים, ולאחר תקופה זו ביקש הבעל לפנות את האישה והילדים מהבית, זאת לאחר שהתגרשו בחודש *** ולאחר שהאישה הגישה בקשה לצו הגנה. האישה מנגד טענה, כי יש למנות את אותן 36 חודשים החל מחודש *** ולא כפי דרישת הבעל משנת ***. ביהמ"ש נעתר לטענות האישה וקבע כי עליה לפנות הדירה בחודש ***.

כב' השופט זגורי קבע באותו עניין, כי: "... במקרה שבו ההסכם שותק (או סתום) ביחס לאפשרות מגורים משותפים לאחר הודעת פירוד. מהי משמעות שתיקה זו של ההסכם? ... לשון החוזה אין בה די במקרה זה. היא מהווה נקודת המוצא לפרשנות, אך לא נקודת הסיום. ההסכם שבין הצדדים אינו הסכם עסקי בין צדדים מסחריים... אני קובע כי לא ניתן לקבוע את אומד דעת הצדדים רק על פי לשון ההסכם. עלינו להתחקות לפיכך אחר אומד דעת הצדדים ולפרש אותו כפי שהוא משתמע מתוך החוזה ונסיבות העניין ולא ניתן להסתפק בלשון החוזה וככל שנדרשת השלמת פרטים במצוות סעיף 26 לחוק החוזים, ופרטים אלה לא נקבעו בחוזה או על פיו, אלא יהיו לפי הנוהג הקיים בין הצדדים ובאין נוהג כזה או הוראות חוק דיספוזיטיביות שישלימו את הפרטים, השלמתן תהא על פי עיקרון תום הלב...".

(ראה: תה"ס (נצרת) 589-07-20 א.ס. נ' א.ס. (20.10.20), ההדגשות שלי, ח.מ.).

33. מהאמור לעיל עולה, כי בעת שההסכם שותק לא תמיד ניתן לפרשו ככתבו וכלשונו כפי שטוען הנתבע, ויש להתחקות אחר אומד דעת הצדדים ולפנות לנסיבות חיצוניות. ככל הנדרש אף יש להשלים פרטים לפי הנוהג הקיים בין הצדדים, ובאין נוהג כזה או באין הוראות חוק דיספוזיטיביות שישלימו את הפרטים, ההשלמה תהא על פי עיקרון תום הלב, כפי שאכן פעל השופט זגורי באותו עניין.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תה"ס 17-04-44108 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

34. עוד טען הנתבע בהתבסס על סעיף 66 לתה"ס 589-07-20 שלעיל, כי יש לעשות שימוש בעקרון העיפרון הכחול (ראה: עמ' 25 לפרוטוקול הדיון מיום 19.7.21, שורות 9-7). השימוש בעקרון העיפרון הכחול אינו רלוונטי בעניינינו. על פי עקרון העיפרון הכחול במקרה בו בית המשפט קובע כי חלקים בהסכם הגירושין בטלים, ניתן לאכוף את החלקים התקפים. בעניינינו, השאלה היחידה בה יש להכריע היא פרשנות סעיף 7 (ג) להסכם.

35. הנתבע הפנה בסיכומיו לשני פסקי דין נוספים (תמ"ש 41459-02-10 א.ב. נ' א.צ. ב., ותמ"ש 26489-06-17 (ראה: עמ' 25 לפרוטוקול הדיון מיום 19.7.21, שורות 12-17). לא מצאתי רלוונטיות של פסקי הדין הנ"ל למקרה שלפני. הרי ברור כי בבואו של בית המשפט לפרש הסכמים שותקים בעניינם מתעוררת מחלוקת כמו במקרה דנן, על ביהמ"ש לרדת לשורשי אומד דעתם של הצדדים, ולבחון כוונת הצדדים, שכן לא אחת לא ניתן לפרש ההסכם ככתבו וכלשונו. יתירה מזאת, כאמור לעיל, ככל הנדרש אף ניתן להשלים פרטים בהתאם לנוהג קיים בין הצדדים או בהתאם להוראות חוק דיספוזיטיביות.

סע' 7(ג) להסכם הגירושין-
אופן חישוב שווי הזכות לה זכאית התובעת- מהו השכר הקובע לצורך החישוב בתקופה שתיקבע.

36. סע' 7(ג) להסכם הגירושין עומד כאמור במרכזה של המחלוקת בין הצדדים. למען הנוחות יובא שוב כלשונו: "למרות האמור לעיל מוסכם בזאת כי באם בעתיד יקבל הבעל פיצויים ממקום עבודתו האשה זכאית למחצית הפיצויים (של) הבעל" (להלן: "סעיף 7 (ג) להסכם").

אין בסעיף זה ציון של סכום כלשהוא לו זכאית התובעת מהפיצויים, אף אין בסעיף ציון תקופה קונקרטית לגביה תהא זכאית התובעת למחצית מכספי הפיצויים. המחלוקת כאמור הינה על התקופה, כשיש להכריע אף כיצד לחשבם- מהו השכר הקובע לצורך החישוב בתקופה שתיקבע.

37. אין חולק כי מדובר בסעיף זה על זכאות התובעת למחצית מכספי פיצויים עתידיים אותם עשוי לקבל הנתבע **בעתיד** ממקום עבודתו. אין מחלוקת בין הצדדים כי זכותה של התובעת לפיצויים היא -כשתגבש זכות הנתבע לקבלם עם פרישתו (ראה: עמ' 10 לפרוטוקול הדיון מיום 19.7.21, שורות 28-29, עמ' 23, שורה 4).

בכך, גילו הצדדים דעתם במפורש כי מדובר בתשלום פיצויים שיקבל הנתבע בעתיד (לעת פרישתו) ויעביר לאישה מחציתם לאחר פרישתו.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תה"ס 17-04-44108 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

38. לא מצאתי לקבל טענת הנתבע בסיכומיו כי מדובר בכספים שנצברו בקופת הפיצויים עד למועד הקרע (מועד הגירושין 6.93), בהתאם לשווי הזכות נכון למועד הגירושין, החישוב לו טוען.

שכן, גם אם לא היה בידי הנתבע החישוב הכספי בעת עריכת ההסכם שכן לטענתו בסיכומיו אף אחד מעורכי הדין לא בדק את שווי הזכות נכון למועד הגירושין (ראה: עמ' 24 לפרוטוקול הדיון מיום 19.7.21, שורה 9), היה הדבר צריך להיכתב במפורש בהסכם גם ללא סכומים.

כך לדוגמא היה צריך להיכתב בהסכם: אם בעתיד יקבל הבעל פיצויים ממקום עבודתו, האישה תהא זכאית למחצית הפיצויים שנצברו לו ממועד הנישואין ועד למועד הקרע, בהתאם לשווי הזכות במועד הקרע, אותם תקבל בעתיד, בעת פרישתו- אך זה או סעיף דומה לזה- לא נרשם.

לא זאת אף זאת, אף אם היה רוצה הנתבע לשלם לתובעת במועד הקרע את חלקה (מחצית) בכספי הפיצויים, לא יכול היה לעשות זאת מאחר ולא ניתן היה לחשבם בעת ההיא, שהרי כספי הפיצויים נגזרים ממשכורתו האחרונה של הנתבע עובר ליציאתו לפרישה.

39. בעמ"ש נ.ג. נ' מ.ג. קבע השופט נפתלי שילה כי חישוב כספי הפיצויים יעשה מתוך משכורתו האחרונה של הנתבע עובר ליציאתו לפרישה:

"פרשנות זו של ההסכם, תואמת אף את הדין הכללי בדבר זכאותה של בת הזוג לקבל את זכויותיה אף בגין מרכיבים שהתגבשו לאחר מועד הקרע ואולם שורשם נטוע בתקופת החיים המשותפים. המומחה השווה את מקרה דנן לדינו של מענק יובל וההשוואה נכונה. הדבר אף עולה בקנה אחד עם עמדת הפסיקה לפיה במקרים רבים, יש לחשב את השכר בעת איזון המשאבים לפי השכר האחרון שהתקבל לאחר מועד הקרע וזאת מאחר ש"תרומת המשיבה לכושר ההשתכרות של המערער לא פגה עם סיום החיים המשותפים של בני הזוג והיתה לה השלכה ישירה גם על קידומו של המערער בעבודתו ובשכרו לאחר הגירושין" (דברי ביהמ"ש בע"מ (י-ס) 2038/07 פלוני נ' פלונית [פורסם בנבו] (2.9.07)). ... במקרה דנן, מענק הפרישה לאחר עבודה של 35 שנים הגיע למשיב גם בזכות אותן שנים לא מעטות (מעל 24), שבהן הצדדים היו נשואים. לא ניתן להתעלם משנים אלו שעל בסיסן "צמח הפרי" של מענק הפרישה בגין מעל 35 שנות עבודה. (ראה: עמ"ש (ת"א) 12430-10-18 נ' ג' נ' מ' ג' - מאגר נבו 02.01.2020).

40. בתמ"ש א.ע. נ' ר.ע' קבע השופט בן ציון ברגר:

"בפסיקה ענפה נקבע כי השכר הקובע הוא השכר במועד הפרישה. על כן, אני קובע כי השכר לצורך החישוב הוא השכר במועד הפרישה הן לעניין הפנסיה המוקדמת והן לפנסיה הזקנה קרי על פי הקצבה שמקבל ויקבל הנתבע".

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תה"ס 17-04-44108 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

(תמש (ח"י) 10-03-32799 א' ע' נ' ר' ע' - מאגר נבו 26.11.2013 (ההדגשה במקור)).

41. לעניינינו. במועד הפירוד הוקנתה לתובעת הזכות לקבלת פיצויים עתידיים הנגזרים מהמשכורת העתידית שיקבל הנתבע בסמוך לפני הפרישה לצורך קביעת שיעור הפיצויים.

42. טענת הנתבע לפיה יש לקבוע כי זכותה של התובעת בפיצויי הנתבע הינה עד מועד הקרע ורק בסכומים שצבר עד אז, אינה באה לידי ביטוי בסעיף 7(ג) להסכם.

43. בעמ"ש (ת"א) 10-05-3069 פלוני נ' פלונית, טען המערער כי בית משפט קמא שגה בעת שאימץ את גישת המשיבה לפיה השכר הקובע לצורך חישוב הזכויות הוא השכר במועד הפרישה מהשירות, ולא השכר ביום הפירוד. בית המשפט דחה את הערעור.

השופטת רות לבהר שרון קבעה: "גם לגופו של עניין, לא קימת הצדקה להתערב במסקנתו זו של בית משפט קמא, שכן המערער שחיי המשותפים עם המשיבה התקיימו לאורך 9 שנים, פרק זמן שאינו מבוטל, לא עמד בנטל המוטל עליו להוכיח ניתוק בין הקידום לאחר הפירוד לבין תקופת הנישואין... שגם שתקופת הנישואין לא היתה ארוכה, (אם כי לא ניתן לקבוע שעסקינן בתקופה מבוטלת שכן הנישואין נמשכו 9 שנים), לא הוכיח המערער ניתוק בין קידומו המקצועי לאחר הפירוד לבין תקופת הנישואין, וזאת עקב אומד דעת הצדדים הנלמדת מהאמור בהסכם, כפי שצוין לעיל".

ערה אני לעמדת השופט שנלר בעמ"ש 10-05-3069 שלעיל, לפיו סבר כי תקופת הנישואין בת 9 השנים הייתה קטנה ולא הייתה לה השפעה על התפתחותו של המערער בשירותו הצבאי, ואולם לאור הסכם הגירושין אשר קבע חלוקת הפנסיה העתידית, סבר אף הוא כי דין הערעור להידחות.

(ראה: עמ"ש (ת"א) 10-05-3069 פלוני נ' פלונית - מאגר נבו 24.10.2011).

44. כך בעניינינו ואף יותר. הצדדים היו נשואים 18 שנים, כפול שנים מפסה"ד לעיל. גם בעניינינו המדובר בהסכם גירושין, בדומה לפסה"ד לעיל. הנתבע לא טען לקידומים ולתוספות שכר בגין התפתחות מקצועית לאחר מועד הקרע, ולא הוכח כל ניתוק בין קידומו המקצועי לאחר הפירוד לבין זה שבמהלך שנות הנישואין.

45. סעי' 7(ג) להסכם קבע את זכאות התובעת לכספי פיצויים עתידיים אשר התגבשו לאחר מועד הקרע ואולם שורשם בחיים המשותפים של הצדדים, שכן הנתבע החל עבודתו *** שנה אחת בלבד קודם לנישואי הצדדים ועבד שם במהלך נישואיהם עד לגירושין (וכן לאחר מכן עד פרישתו).

46. מכל הטעמים לעיל, הריני לקבוע כי חישוב זכויותיה של התובעת בכספי הפיצויים יעשה כנגזרת ממשכורתו האחרונה של הנתבע במועד הפרישה.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תה"ס 17-04-44108 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

47. נוכח האמור, טענת הנתבע לפיה זכאותה של התובעת הינה רק למחצית מכספי הפיצויים עומדת על סך 7,000 ₪, מחצית מהסכום שנצבר לנתבע במועד הקרע, בהתבססו על מסמך מיום *** בחתימת רו"ח, ***, סגנית חשב הנתבעת 3 – אינה עולה בקנה אחד עם קביעתי בסעיף 46 לעיל, הגם שפסק דין זה אינו עוסק בחישוב קונקרטי של כספי הפיצויים.

מסמך זה ניתן במסירה ידנית לנתבע ביום ***, המועד בו הגיש כתב הגנתו בתביעה משנת 2015 שהגישה התובעת (תמ"ש 15-05-13644).

לא רק שהמסמך לא צורף לכתב ההגנה האמור (אלא צורף כנספח ג לכתב ההגנה שהגיש בתביעה שלפני ביום ****), אלא שבאותו כתב הגנה בתמ"ש 15-05-13644 טען הנתבע: **"מאחר והנתבע עובד, כפי שעשה במהלך 40 השנים האחרונות, ופיטוריו אינם נראים באופן, על פי מיטב ידיעתו, הרי שזכותו הערטילאית לקבלת פיצויי פיטורין היא זכות שלא התממשה וצפוי כי אף לא תתממש"** (ראה: בסעיף 40, ההדגשות שלי, ח.מ.).

תמוה, כיצד עולה בקנה אחד טענת הנתבע בשנת 2015 כי זכותו הערטילאית לפיצויי הפיטורין לא התממשה וכי צפוי כי אף לא תתממש בעתיד, עם הטענה במסגרת ההליך שבפני כי זכאותה של התובעת לפיצויים עומדת על סך של 7,000 ₪. ואם למסמך שהגיש אין כל קשר למימוש זכויותיו בפיצויים העתידיים, אזי ניתן היה להגיש מסמך זה במהלך עריכת ההסכם בו שני הצדדים היו מיוצגים, ולרשום בסעיף 7(ג) להסכם את הסכום המדויק ולפעול על פיו בעתיד עם פרישת הנתבע.

48. מכל מקום, מעת שהנתבע קיבל את כספי הפיצויים, אין מדובר כבר בזכות ערטילאית, אלא בזכות שהתממשה.

"בבג"ץ 7716/05 קבע בית המשפט שככל שמדובר בפיצויי פיטורין אין משמעות לכך שבמועד הגירושין לא היתה ידיעה או ציפייה לקבלת התגמול, וכן על אף שמדובר בזכות "לא מוחלטת" משקיבל העובד את הפיצויים – יש לחלקם, שכן מדובר בגמול כספי הנובע מתקופת עבודתו של העובד במסגרת החיים המשותפים" (ראה: תמש (י-ם) 19653/03 ח' נ' ח' מ' - מאגר נבו 18.10.2009).

49. בהחלטה מיום *** אישר ביהמ"ש לתובעת לאור בקשתה, את זימונה של רו"ח הגב' ***, החתומה על המסמך עליו מסתמך הנתבע לעדות, וזאת בכפוף להפקדת סך של 1,000 ₪ להבטחת הוצאות העדה.

בדיון מיום *** התברר כי התובעת לא הפקידה את הסך של 1,000 ₪ לצורך הבטחת הוצאות העדה, וממילא לא זימנה את העדה לעדות. ב"כ התובעת טען בדיון ההוכחות כי מוותר על זימונה לעדות. בהחלטה מיום *** נעתר בית המשפט לבקשת ב"כ התובעת (שם, בעמ' 20, שורות 3-5).

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תה"ס 17-04-44108 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

50. יצוין, כי ויתור על עדות הגב' *** , החתומה על המסמך מצידה של התובעת ואי זימונה לעדות על ידי הנתבע בעניין המסמך שהגישה, פועל לחובת שני הצדדים.

התובעת סברה שיש להעיד את העדה כדי לבחון האם אכן במועד הקרע ניתן היה להעריך את כספי הפיצויים של הנתבע, ואולם כאמור ויתרה על עדותה. חשיבות העדות עבור הנתבע הייתה כיוון שנסמך על מכתבה וטענת ההגנה העיקרית שלו הינה כי חב רק בתשלום של 7,000 ₪ לתובעת, ואולם כאמור הוא מצדו לא ביקש לזמנה, אף הסכים לבקשת ב"כ התובעת בדיון ההוכחות לוותר על זימון העדה (ראה: בעמ' 19 לפרוטוקול הדיון מיום 19.7.21, שורה 35).

כך או כך, לא מצאתי כי יש במסמך מיום *** שצורף ע"י הנתבע לשקף את הסכום הכולל שנצבר לו לפיצויים על בסיס משכורתו האחרונה עם פרישתו ביום *** , לאחר 40 שנות עבודה, אף לא לתקופה היחסית שמיום נישואיו ועד למועד הקרע- מועד הגירושין.

יתירה מזאת, עיון בדו"ח מצב עמית לתאריך *** שצורף לתצהיר התובעת (נספח ה) מטעם *** מיום *** , מלמד כי ערך צבירה כולל של פיצויים לפדיון עומד על סך של 278,013 ₪.

לו אכן ניתן היה במועד אישור ההסכם בין הצדדים בשנת *** לחשב את הפיצויים להם זכאי הנתבע במועד הקרע, יש להניח כי היה מגיש כבר אז תחשיב בהתאם, ואולם היה ברור כי לא ניתן בעת ההיא לדעת מה יהיה סכום הפיצויים לו תהא זכאית התובעת עם פרישתו.

51. בסיכומי מאשר הנתבע כי: " הזכות עדין לא נוצרה במועד הגירושין. הזכות של התובעת נוצרה בפרישה *** כפי שכתוב בסע' 7'ג' על זה אין מחלוקת...לכן לא ניתן היה לשלם אותה. היא נוצרה כשהוא יצא לפנסיה. כשהזכות נוצרה לתובע ממילא נוצרה גם לנתבעת. רק אז הוא יכול לתת מה שיש לו " (ראה: עמ' 23 לפרוטוקול הדיון מיום 19.7.21, שורות 4-7).

52. לסיכום, לא מצאתי לקבל טענת הנתבע כי מדובר בכספים שנצברו בקופת הפיצויים עד למועד הקרע (מועד הגירושין ***), בהתאם לשווי הזכות נכון למועד הגירושין, ואת החישוב לו טוען ולפיו זכאותה של התובעת עומדת על סך 7,000 ₪.

חישוב זכויותיה של התובעת בכספי הפיצויים יעשה כנגזרת ממשכורתו האחרונה של הנתבע במועד הפרישה (כאמור פסק דין זה אינו עוסק בחישוב קונקרטי).

לאור האמור אף דין טענת הנתבע בסיכומיו כי יש לפסוק הוצאות משפט לתובעת היות ויכלה בנקל להימנע מההליכים ולקבל עמדתו (ראה: עמ' 24 לפרוטוקול הדיון מיום 19.7.21, שורות 25-27) - להידחות.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תה"ס 17-04-44108 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

סעיף 7(ג) להסכם הגירושין - מהי התקופה לה זכאית התובעת לפיצויים -

53. האם מחצית כספי הפיצויים יחושבו לתקופת נישואי הצדדים ועד מועד הקרע כפי שטוען הנתבע, או שהתובעת זכאית למחצית מכספי הפיצויים אותם צבר הנתבע מתחילת עבודתו ועד למועד יציאתו לפרישה, כ- 40 שנה, כפי שטוענת התובעת.

54. סעיף 7(ג) להסכם אינו נותן מענה לשאלה - האם זכאות התובעת למחצית הפיצויים חלה רק על תקופת הנישואין ועד מועד הקרע, או האם, כטענת התובעת, הינה זכאית למחצית מכלל כספי הפיצויים שקיבל הנתבע עם פרישתו.

הנשיאה בייש בבג"ץ פלוני נ' פלוני קבעה ברירת מחדל לפיה באם הסכם הגירושין שותק בנקודה כלשהיא, והצדדים חלוקים בדעתם ולא ניתן לקבוע אומד דעתם בעניין זה, יש להכריע בהתאם להסדר איזון המשאבים הקבוע בפרק השני לחוק יחסי ממון והקובע מחצית שווים של הנכסים שנצברו במהלך חיי הנישואין, אלא אם התקיימו נסיבות מיוחדות:

"ההסכם בין בני-הזוג שותק בשאלה כיצד על בית-הדין להכריע בעניינם של "הכספים שנצברו לזכות הבעל בתקופת הנישואין" .. בנסיבות אלה, לא ניתן להכריע בשאלת חלוקתם של פיצויי הפיטורין בהתאם לכוונתם המשוערת של בני-הזוג...המלצתו של בית-משפט זה כי בני-הזוג יפתרו את המחלוקת ביניהם בדרכי הסכמה, לא נשאה פרי. בנסיבות אלה, מתבקשת המסקנה כי יש להכריע בשאלת חלוקתם של פיצויי הפיטורין בהתאם להסדר איזון המשאבים הקבוע בפרק השני לחוק יחסי ממון, בהיותו דין דיספוזיטיבי החל בהעדר הסכמה אחרת בין בני-הזוג... בהתאם להסדר איזון המשאבים, זכאית העותרת למחצית שווים של פיצויי הפיטורין שנצברו במהלך חיי הנישואין, אלא אם מתקיימות "נסיבות מיוחדות" המצדיקות סטייה מהסדר זה (ראו: סעיף 8 לחוק). ממכלול החומר שהובא לעיונו, לא שוכנענו כי במקרה דנן מתקיימות נסיבות מיוחדות כאמור."

(ראה: בגץ 7716/05 פלוני נ' פלוני - מאגר נבו 27.08.2007, ההדגשות שלי, ח.מ.).

55. בעניינינו, גרסת התובעת הינה כי הצדדים הגיעו להסכמות לפיהן התובעת תוותר לנתבע על כל זכויותיו הפנסיוניות על פי בקשתו, ובתמורה הבטיח הנתבע לפצותה במחצית כספי הפיצויים בהגיעו לפרישה.

לטענת התובעת, במועד פיטוריה בשנת *** קבלה כספים שנצברו לזכותה במהלך עבודתה משך השנים מ- *** ועד ***. כספים אלו שימשו את הצדדים לטענתה לרכישת

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תה"ס 17-04-44108 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

דירתם הראשונה ב***. במועד הגירושין קנתה התובעת את חלקו של הנתבע בדירה בתמורה לסך \$ 60,000 ללא שקיזזה מסכום זה את הכספים שהשקיעה ברכישת הדירה. לטענת התובעת הסתמכה על הבטחת הנתבע כי יפצה אותה בגין כספים אלו באמצעות הפיצויים שיקבל בעת פרישתו מעבר לתקופת חייהם המשותפים, בכך שיעביר לה מחצית מכספי הפיצויים. מנגד טוען הנתבע, כי הסכום שקיבל לידי עמד על סך של 48,000 דולר בלבד לאחר קיזוז הלוואות בסך 12,000 דולר (ראה: עמ' 18 לפרוטוקול הדיון מיום 19.7.21, שורה 9). הנתבע אינו שולל עובדת רכישת הדירה גם מכספים שקיבלה התובעת בגין התפטרותה, ואולם מכחיש טענת התובעת לפיה סוכם ביניהם כי יפצה התובעת באמצעות מחצית מכספי הפיצויים. בנוסף, לטענתו אין להשוות בין גובה הכספים שקבלה התובעת במועד התפטרותה בשנת *** לבין גובה הכספים שנצברו לו במועד פרישתו לאחר 41 שנות עבודה.

56. בחקירתה אישרה התובעת כי קיבלה בשנת *** סך של 85,400 ₪ פיצויים מ**** לאחר 11 שנות עבודה וכספים אלה שימשו לרכישת דירה שרכשו במהלך חייהם המשותפים (ראה: עמ' 13 לפרוטוקול הדיון מיום 19.7.21, שורות 8-14). ואולם, לא צורפה כל ראיה על ידי התובעת כי אכן קבלה בעת היא את הסכום הנטען וכי כל הסכום אכן הושקע בדירה שרכשו הצדדים, שהרי אין חולק כי לצדדים היו חשבונות בנק נפרדים. מכל מקום, טענות התובעת לגובה הפיצויים שקבלה, לסכום רכישת הדירה אשר לטענתה היה פחות מסך 120,000 דולר, ולכל הקשור למכירת וקניית דירות, לא גובו בראיות ולא הוכחו על ידה. משכך, הטענה לפיה הסכים הנתבע לפצותה בכספי הפיצויים בגין אותו קיזוז שלא עשו לטענתה בעת מכירת הדירה, לא הוכחה על ידי התובעת.

57. לעניין טענת התובעת כי לא נכתב בסעיף 7 (ג) להסכם מקום עבודתו של הנתבע ביוזעין - דינה להידחות.

במועד עריכת הסכם הגירושין הנתבע עבד ב*** וניתן היה לכתוב זאת. לא מצאתי לקבל טענת התובעת כי זכאותה היא גם מכל מקום עבודה אחר לאחר מועד הקרע.

זכאותה של התובעת לחלקה בכספי הנתבע יונקים מחייהם המשותפים.
הזכות נולדה במהלך החיים המשותפים והיא ברת איזון, בעוד כספים שהנתבע זכאי להם ממקום עבודה זה או אחר, לאחר מועד הקרע אינם ברי איזון.

58. טענתה כי הצדדים הגיעו להסכמות לפיהן חלקה בכספי הפיצויים לא יתחם רק לתקופת חיי הנישואין ועד מועד הקרע, היה צריך להירשם בסעיף 7(ג) בצורה מפורשת וברורה.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תה"ס 17-04-44108 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני:

זאת ועוד, דווקא משום שהתובעת ויתרה על חלקה בזכויותיו הסוציאליות של הנתבע והסתמכה על הבטחתו לטענתה כי אם יפרוש ממקום עבודתו ב*** בעתיד, יחלוק עמה מחצית מכספי הפיצויים, חייבה את התובעת להעלות על הכתב אופציות פיצוי אחרות, ולו רק מהטעם כי בעת ההיא לא היה ידוע ומובטח כי הנתבע ימשיך בעבודתו ב*** עד יציאתו לפרישה.

מי היה ערב לתובעת שיום לאחר חתימה על הסכם הגירושין, או חודש או שנה אחרי כן, לא יעזוב הנתבע את מקום עבודתו.

59. לא מצאתי לקבל טענת התובעת לפיה ויתרה לנתבע על זכויותיו הסוציאליות בתמורה למחצית מכל כספי הפיצויים, שהרי אף הנתבע וויתר לתובעת על זכויותיה הסוציאליות (סעיפים 7(א) ו- 7(ב) להסכם). יש להניח כי לא מדובר בזכויות סוציאליות שקבלה בתום עבודתה ב*** בשנת ***, שהרי באלו ממילא נעשה שימוש לרכישת הדירה. משכך, מאחר וצוין בהסכם כי הנתבע מוותר על זכויותיה הסוציאליות של התובעת, המדובר ככל הנראה בזכויות סוציאליות שהיו קיימות בשנת *** בעת עריכת ההסכם ו/או עתידיות.

60. בבג"ץ פלוני נ' פלוני, שלעיל, נקבע כאמור כי באין אמירה מפורשת יפנה ביהמ"ש לחוק "...להסדר איזון המשאבים, לפיהם זכאית העותרת למחצית שווים של פיצויי הפיטורין שנצברו במהלך חיי הנישואין, אלא אם מתקיימות "נסיבות מיוחדות" המצדיקות סטייה מהסדר זה (ראו: סעיף 8 לחוק)".

טענת התובעת לפיה הסכים הנתבע לפצותה במחצית ממלוא כספי הפיצויים שיקבל עם פרישתו גם לתקופה שלאחר הקרע, לא הוכחה על ידה. התובעת כאמור לא המציאה מסמכים לעניין גובה הכספים שקבלה בעת התפטרותה בשנת ***, לא המציאה הסכם מכר הדירה להוכחת טענתה כי כספיה שמשו לרכישת הדירה ו/או כל מסמך או עדות אחרת המבססים טענותיה הכה מהותיות אשר מכוחן זכאית היא למחצית ממלוא כספי הפיצויים שיקבל הנתבע, גם לתקופה שלאחר מועד הקרע.

61. התובעת נמנעה מלזמן את ב"כ בעת ההיא עו"ד **** ששימש לטענתה גם ב"כ הצדדים ואף ערך את הסכם הגירושין: "ש. ל**** היה עו"ד אחר בהסכם? ת. לא. אני חושבת שכן, אבל אח"כ הוא עבר לעו"ד שלי ועשינו ביחד את ההסכם אצל ****" (ראה: עמ' 9 לפרוטוקול הדיון מיום 19.7.21, שורות 17-18). הימנעותה מלזמן את עו"ד *** לעדות פועלת לחובתה. שכן עדותו יכולה היתה להאיר או לתמוך בטענתה לעניין כוונת הצדדים בעת עריכת ההסכם.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תה"ס 17-04-44108 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

62. לטענת הנתבע, לא זו הייתה כוונת הצדדים ולו אכן התכוונו לקבוע הוראה כה חריגה באשר היא קובעת זכאות של גרושה בזכויות שיוסיפו ויצטברו עשרות שנים לאחר הגירושין, היה הדבר נכתב במפורש ב"רחל בתך הקטנה". הוראה מעין זו לא נכתבה ולו ברמז (ראה: עמ' 23 לפרוטוקול הדיון מיום 19.7.21, שורות 34-36).

יפים דברי הנתבע גם כלפיו. סעיף 7(ג) להסכם אינו תוחם את זכאותה של התובעת למחצית מכספי הפיצויים כפי שווים במועד הקרע כפי שטוען, שהרי לו כך היה, כאמור לעיל, גם הוראה זו הייתה נכתבת במפורש. אך גם היא לא נכתבה ולו ברמז. הסברי הנתבע אינם משכנעים יותר מהסברי התובעת. זאת ועוד, הנתבע היה מיוצג במועד עריכת הסכם הגירושין על ידי עורך דין מטעמו וכשנשאל מדוע כתבו את סעי' 7(ג) להסכם, השיב: "א' - אני לא רשמתי. אלה עורכי הדין שרשמו. הראשון שלי שכבר לא איתנו לצערי ולא זוכר את שמו. היה עורך דין. והיה את עורך הדין של התובעת. שניהם היו... לא אני כתבתי. הייתי מיוצג. אני לא הייתי כותב כזה דבר..." (ראה: עמ' 15 לפרוטוקול הדיון מיום 19.7.21, שורות 9-5). ואולם, הדבר אינו פותר את הנתבע מהיותו שותף לעריכת הסכם הגירושין והכתוב בו ומהיותו חתום עליו.

63. האינטרס לתחום את חלקה של התובעת בכספי הפיצויים עד מועד הקרע כפי שווים אז, הייתה של הנתבע, וזאת למען הסר ספק מה היתה כוונת הצדדים, ובכך למנוע המחלוקת דין.

כשם שהתובעת לא דאגה כי ירשם בסעי' 7(ג) להסכם כי חלקה (מחצית) בכספי הפיצויים הינם כספים אשר יצברו לנתבע גם לאחר מועד הקרע עד למועד פרישתו, אותם תקבל לעת פרישתו, כך היה על הנתבע לדאוג כי ירשם בסעיף 7(ג) להסכם כי חלקה של התובעת (מחצית) בכספי הפיצויים הינם אלו שנצברו לו עד למועד הקרע וכפי שווים במועד הקרע אותם תקבל לעת פרישתו.

64. לאחר עיון במכלול החומר שהובא לפני ולאחר ששמעתי את עדויות הצדדים ובהעדר הסכמות בין הצדדים, שוכנעתי כי יש להכריע בשאלת חלוקתם של הפיצויים בהתאם להסדר איזון המשאבים הקבוע בחוק יחסי ממון, בהיותו דין דיספוזיטיבי החל בהעדר הסכמה בין הצדדים (ראה לעניין זה בג"ץ פלוני נ' פלוני, שלעיל).

משכך זכאית התובעת לחלקה היחסי בפיצויים במועד קבלתם על ידי הנתבע עם פרישתו לשנים שמיום הנישואין ועד למועד הקרע- מועד הגירושין (***).
לא שוכנעתי כי במקרה דנן מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה מהסדר זה.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תה"ס 17-04-44108 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

לסיכום

65. התביעה מתקבלת בחלקה.
- תשלומי הפיצויים להם זכאית התובעת יחושבו בהתאם למשכורתו האחרונה של הנתבע במועד הפרישה, לתקופה שמיום הנישואין ועד למועד הקרע- מועד הגירושין-***.
- דהיינו, התובעת זכאית לחלק היחסי מתוך כספי הפיצויים שקיבל הנתבע בהתאם למשכורתו האחרונה, לשנים שממועד הנישואין ועד למועד הקרע- כאמור.
66. מאחר והתביעה הינה לסעד הצהרתי בלבד, תרשומנה הנתבעות 2-3 הערות מתאימות בכפוף לנוהליהן בדבר זכאות התובעת לחלקה היחסי בכספי הפיצויים שקיבל הנתבע במועד הפרישה, כמפורט בסעיף 65 לעיל.
67. היה והנתבע משך את כספי הפיצויים עובר למתן פסק הדין, על הנתבע להשיב חלקה של התובעת בכספי הפיצויים, זאת בהתאם להתחייבות באת כוחו בסיכומיו (ראה: עמ' 24 לפרוטוקול הדיון מיום 19.7.21, שורות 23-24).
68. מאחר והתביעה התקבלה בחלקה וחישוב שווי הפיצויים להם זכאית התובעת הינה בהתאם למשכורת האחרונה שקיבל הנתבע עובר לפרישתו, ובהתאם לחלקה היחסי בסכום שקיבל עם פרישתו, אך לא התקבלה טענתה באשר לתקופה; ובעניין זה התקבלה בחלקה טענת הנתבע ונקבע כי הפיצויים הינם לתקופה שממועד הנישואין ועד למועד הקרע, כפי שווים במועד קבלתו את הפיצויים ולא במועד הקרע כפי שטען, אינני עושה צו להוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו.
69. המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ותסגור התיק.

ניתן היום, י' אלול תשפ"א, 18 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

חגית מטלין, שופטת, סגנית הנשיאה